

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9Er/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813200825
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Hudecová, LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3813200825.6

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING a.s. IČO: 35838825, Mostová 2, Bratislava, v zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47255706, Michalská 14, Bratislava, proti povinnému: F. A., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX/XX, XXX XX W., pre vymożenie istiny vo výške 4 604,99 eur s prísl, o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, takto

rozhodol:

Upovedomenie o zastavení starej exekúcie zo dňa 25.06.2020 z r u š u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom zo dňa 29.11.2012 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymożenie istiny vo výške 4 604,99 eura s prísl. na podklade exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č.k. 15Ro/117/2012-72 zo dňa 13.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.08.2012. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD., udelené tunajším súdom dňa 06.02.2013.

2. Dňa 25.06.2020 vydal súdny exekútor upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorým upovedomil oprávneného, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z. a zároveň oprávneného vyzval, aby v lehote 60 dní od ukončenia exekučného konania zaplatil trovy starej exekúcie v celkovej výške 42 eur (paušálne trovy vo výške 35 eur + DPH).

3. Oprávnený podal proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie v zákonnej lehote námietky, ktoré zdôvodnil tým, že žiada preveriť a potvrdiť totožnosť subjektu oprávneného v tomto konaní, nakoľko pohľadávky vymáhané v exekučných konaniach prostredníctvom súdneho exekútora, ktorý vydal uvedené upovedomenie o zastavení starej exekúcie, boli predmetom postúpenia na tretiu osobu ešte pred prijatím zákona č. 233/2019 Z. z. S ohľadom na to oprávnený namieta svoje postavenie ako oprávneného. Povinnosťou súdneho exekútora bolo doručiť súdu návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania. Súd mal následne o zmene oprávneného rozhodnúť v lehote do 60 dní od doručenia návrhu. V tomto exekučnom konaní sa najprv musí ustáliť osoba oprávneného. Oprávnený v námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie ďalej uviedol, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom 233/2019 Z. z. Exekútor si v rámci upovedomenia uplatnil paušálne trovy a vyzval oprávneného na zaplataenie paušálnych trov napriek tomu, že podľa § 6 ods. 4 písm. b) zákona nemá nárok na náhradu paušálnych trov, keďže ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní, odkedy sa súdny exekútor dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, resp. do 30.06.2016. Exekútor v upovedomení o zastavení starej exekúcie a výzve na zaplataenie paušálnych trov nepreukázal, že exekúcia bola zapísaná v centrálnom registri exekúcií včas. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na zaplataenie paušálnych trov neobsahuje náležitosti vyžadované § 5 ods. 2 zákona 233/2019 Z. z., najmä neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, a preto je nepreskúmateľné. Z upovedomenia o zastavení starej exekúcie ani z výzvy na zaplataenie paušálnych trov, tiež nie je zrejmé,

prečo vôbec došlo k zastaveniu starej exekúcie a aké úkony exekútor vykonal, aby vymohol nárok oprávneného a odvrátil tak zastavenie starej exekúcie. Nie je zrejmé, ako nárok oprávneného exekútor vymáhal, a prečo nárok nebol vymožený ani za 5 rokov plynutia rozhodnej doby. Podľa oprávneného je ustanovenie § 6 ods. 1 veta prvá v spojení s ustanovením § 6 ods. 2 veta prvá zákona v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj len Ústava; najmä čl. 20 a 46 Ústavy) a čl. 11 a 36 Listiny základných práv a slobôd, keďže uvedenými ustanoveniami je obmedzené vlastnícke právo oprávneného a bez akéhokoľvek verejného záujmu a akejkolvek primeranej náhrady, pričom je ohrozená vymáhateľnosť práva oprávneného a jeho zákonná ochrana, a to bez toho, aby oprávnený vopred mohol zvažovať, či exekúcia bude alebo nebude bezvýsledná. Vlastnícke právo oprávneného tak zároveň postráda rovnaký zákonný obsah a ochranu ako vlastnícke právo iných vlastníkov/oprávnených, do ktorých vlastníckeho práva nebolo zasiahnuté protiústavnou zákonnou úpravou starých exekúcií. Napadnutou právnou úpravou sú náklady bezdôvodne prenášané na oprávneného, pričom sa nehľadí na to, že súdny exekútor je osobou v obdobnom postavení podnikateľa podľa Obchodného zákonníka. Riziko nevymoženia pohľadávky by malo byť na exekútorovi resp. by mala byť daná možnosť aby paušálna náhrada trov mohla byť posudzovaná v individuálnych súvislostiach obdobne ako v prípade náhrady trov v Civilnom sporovom poriadku, kde sa v prípade bezvýslednosti rozhoduje podľa procesného zavinenia. Oprávnený je zo strany štátu paušálne sankcionovaný a spolplatnený viackrát. Ustanovenie § 6 ods. 3 v spojení s ustanovením § 7 ods. 1 veta druhá zákona je v rozpore s ústavou (najmä čl. 46 Ústavy) a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, keďže vylučuje právo oprávneného na súdnu ochranu. Uvedenými ustanoveniami je ohrozená vymáhateľnosť práva a vylúčená súdna ochrana domáhať sa riadnymi opravnými prostriedkami akejkolvek nápravy proti výzve na náhradu paušálnych trov a to i v prípade, ak je náhrada paušálnych trov uplatňovaná exekútorom v rozpore so zákonom (v prípadoch, keď na paušálnu náhradu nemá nárok). Zákonodarca ustanovil za exekučný titul upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, bez možnosti oprávneného brániť sa prípadnému postupu exekútora v rozpore so zákonom. Oprávneným označené ustanovenia zákona č. 233/2019 Z. z. zbavujú retroaktívne oprávneného pohľadávky, ktorú má súdom priznanú a pri ktorej súčasne realizuje svoje právo na súdnu ochranu a zároveň ho tiež zákon jednostranne postihuje vo forme ďalšieho "paušálneho výdavku", ktorý má uhradiť exekútorovi bez ohľadu na skutočnosť, či vykonal akékoľvek úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky a či sám svojou nečinnosťou nespôsobil existenciu "starej exekúcie". Zákon č. 233/2019 Z. z. jasne privodil neprimeraný zásah do vlastníckych práv oprávnených nakladať so svojou pohľadávkou. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že okrem nemožnosti nakladania so svojou pohľadávkou sú oprávnení povinní znášať aj paušálne trovy takto zastavenej exekúcie, čo len zvyšuje mieru neprimeranosti zásahu do ústavou garantovaných práv oprávnených. Vzhľadom na cieľ a účel zákona je uloženie povinnosti oprávnenému platiť paušálne trovy súdneho exekútora z dôvodu zastavenia starej exekúcie sporným ustanovením. Povinnosť platenia paušálnych trov starej exekúcie na strane oprávneného nie je spôsobilá prejsť ústavným testom proporcionality. Zákonodarca zároveň nerešpektuje zákaz retroaktívneho pôsobenia právnych noriem, čím dochádza k zásahu do právnej istoty a legitímnych očakávaní oprávnených. Návrh zákona zaťažuje výlučne len oprávnených a reálna redukcia starých exekúcií je otázna, keďže zastavené staré exekúcie bude možné iniciovať opätovne. Dôsledky zákona sú pozitívne jedine pre súdnych exekútorov, ktorým sú oprávnení povinní zaplatiť paušálne trovy starých exekúcií. Pre samotné všeobecné súdy, ktorých doteraz reálne neprenesená exekučná agenda pri starých exekúciách bude síce ukončená, avšak v mnohých prípadoch de facto len prejde na kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (a to podaním opätovných návrhov na vykonanie exekúcie). Je otázne, či v takom prípade nepríde napriek deklarovaným predpokladom k zavaleniu tohto "špecializovaného" súdu množstvom podaní (opätovných) na vykonanie exekúcie. V súvislosti s uvedenými dôvodmi námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a trovám starej exekúcie, oprávnený dal podnet, aby súd podľa § 74 písm. d) zákona 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy o súlade ustanovení zákona č. 233/2019 Z. z. s článkom 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článkom 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Ustanovením § 6 ods. 2 veta prvá v spojení s ustanovením § 6 ods. 1 veta prvá zákona je ohrozená vymáhateľnosť práva, a to bez toho, aby oprávnený vopred musel zvažovať, či exekúcia bude alebo nebude bezvýsledná. Napadnutou právnou úpravou sú náklady bezdôvodne prenášané na oprávneného bez akejkolvek možnosti zvážiť individuálne osobitosti prípadu a bez toho, aby oprávnený mal možnosť zvážiť, či podá návrh na začatie exekúcie s ohľadom na hroziace paušálne trovy exekúcie, ktoré boli v prípade starých exekúcií zavedené do právneho poriadku

viac ako dva a pol roka potom čo začala posledná stará exekúcia. Zákonodarca za starú exekúciu, na ktorú sa predmetná úprava vzťahuje, označil exekúciu začatú pred 01.04.2017 a vedenú podľa predpisov účinných do 31.03.2017, no citovaná zákonná úprava obligatórnej náhrady paušálnych trov starej exekúcie (v prípade jej uplatnenia exekútorom) bola zavedená citovaným zákonom 233/2019 Z.z. schváleným 26.06.2019 účinným 01.01.2020. Ustanoveniami § 7 ods. 1 veta druhá zákona 233/2019 Z. z. je ohrozená vymáhateľnosť práva a vylúčená súdna ochrana domáhať sa riadnymi opravnými prostriedkami akejkoľvek nápravy proti výzve na náhradu paušálnych trov a to i v prípade, ak je náhrada paušálnych trov uplatňovaná exekútorom v rozpore so zákonom (v prípadoch, keď na paušálnu náhradu nemá nárok). Zákonodarca ustanovil za exekučný titul upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, bez možnosti oprávneného brániť sa prípadnému postupu exekútora v rozpore so zákonom. S ohľadom na podaný podnet na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky zo strany súdu, oprávnený navrhol, aby súd konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní o súlade právnych predpisov.

4. Súdny exekútor k námietkam oprávneného uviedol, že neeviduje zmluvu o postúpení pohľadávky natretiu osobu ani oznámenie resp. návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávneného. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že do dnešného dňa nebol súdu doručený žiaden návrh na zmenu účastníka na strane oprávneného.

5. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 233/2019 Z. z. tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len "exekučné konanie") a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie. Na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie, na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

7. Podľa § 5 ods. 1, ods. 2 písm. a) Zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (1) Ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte. (2) Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje a) označenie oprávneného a povinného.

8. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 233/2019 Z.z. rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o a) námietkach proti starej exekúcii, b) zastavení starej exekúcie, c) odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí, d) vylúčení veci zo starej exekúcie, e) návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane povinného a zmenu účastníka exekučného konania povolí, f) schválení príklepu, g) schválení rozvrhu výťažku

9. Podľa § 7 ods. 1,2 a 3 zákona č. 233/2019 Z. z. proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné. Námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky

súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

10. Podľa § 48 Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie; už začaté konania o výkon rozhodnutia alebo exekučné konania sa vyhlásením konkurzu zastavujú. Ak v konaní o výkon rozhodnutia alebo v exekučnom konaní už došlo k speňaženiu majetku podliehajúceho konkurzu, avšak výťažok ešte nebol vyplatený oprávnenému, výťažok sa stáva súčasťou príslušnej podstaty a trovy konania sú pohľadávkou proti príslušnej podstate; ak je oprávneným veriteľ zabezpečenej pohľadávky, výťažok sa vyplatí veriteľovi zabezpečenej pohľadávky do výšky jeho zabezpečenej pohľadávky, ako keby konkurz nebol vyhlásený.

11. Podľa § 23 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku.

12. Súd má z Obchodného vestníka SR preukázané, že na povinného bol vyhlásený konkurz Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 38K/14/2019 zo dňa 28.06.2019. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali 04.07.2019.

13. Súd má z Obchodného vestníka skutočne preukázané, že na povinného bol vyhlásený konkurz Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 38K/14/2019 zo dňa 28.06.2019, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 04.07.2019. Následne súd Uznesením č.k. 9Er/135/2013-72 zo dňa 25.11.2019 v spojení s Opravným Uznesením č.k. 9ER/135/2013-80 zo dňa 21.07.2020 rozhodol o náhrade trov súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.01.2020.

14. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že vyhlásením konkurzu dochádza ex lege k zastaveniu exekúcie. Nie je preto potrebné vydávať samostatné rozhodnutie, nakoľko k zastaveniu došlo priamo zo zákona vyhlásením konkurzu, teda dňa 04.07.2019. Z uvedeného je zrejmé, že k zastaveniu exekúcie nemohlo dôjsť podľa zákona č. 233/2019 Z.z. k 01.01.2020, nakoľko táto bola zastavená ex lege už v roku 2019. Súdny exekútor nesprávne vydal v tejto veci upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Námietky oprávneného preto súd považoval za dôvodné v plnom rozsahu a z vyššie uvedených dôvodov Upovedomenie o zastavení starej exekúcie zo dňa 25.06.2020 zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

Podľa § 243 CSP, v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.